

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 240. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 8-го ГРУДНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, DECEMBER 8, 1976 No. 240. VOL. LXXXIII

В АВСТРАЛІЇ ВІДБУВСЯ ПЕРШИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ

Сідней, Австралія (Н.Н.). — В днях 13-14 листопада ц.р. відбувся тут, після односторонньої підготовки, перший З'їзд українських лікарів в Австралії. Це була дуже важлива подія в організованому громадському житті Австралії, бо потреба організувати наших професіоналів вже давно назріла. За 25 років нашого перебування в Австралії вже назріло повне еміграційне покоління, що закінчило високоспеціальну студію і творить відносно поважне число в нашій громаді.

Підготовка З'їзду

Ініціативу для створення З'їзду дало Українське Лікарське Товариство Північної Америки. В цій справі, голова УЛТПА, д-р Ахіл Хрептовський, вів перепику, а згодом мав особисті зустрічі з лікарями в Австралії і таким чином дійшло до створення Ініціативної Групи в Сіднею в складі: д-р Шевченко, д-р Барановський, д-р Дубик і мгр Німців. Від імені ініціаторів на З'їзді звітував д-р Дубик. Він поінформовав про підготовку працю, про проект статусу і можливості заложення першого Українського лікарського товариства в Австралії.

Відкриття З'їзду

З'їзд відкрив голова Ініціативної Групи д-р Богдан Шевченко, привітавши всіх учасників, гостей, а зокрема голову Головної Управи Українського Лікарського Товариства Північної Америки — д-ра Ахіла Хрептовського. Присутність такого вишнього гостя в наших умовах тільки засвідчує про важливість цієї події та солідну підготовку.

Після відчитання молитви лікаря, вшанування одностороннього мовчанкою п'ять померлих колег в Австралії, д-р Шевченко попросив до почесної президії З'їзду о. протопр. Теодоровича (УАПЦ), голову СУОА М. Свідерського, голову ОУГ С. Цимбалюка, голову Союзу Українок п-і Н. Кармазін і кол. довголітнього голову СУОА інж. М. Волюха.

Нові українці — градуанти Манітобського університету

Вінніпег (СД). — Дня 20-го жовтня 1976 року відбулася осіння конференція Манітобського університету, в часі якої одержали дипломи магістрів такі градуанти: Митрон Орішук на основі праці про О. Лугового, Швабе, Тамара Кубрак праця: "Чорна Рада" П. Куліша (та в абсентіа) Ярослав Пінчук — праця "Символи в Сковороді". Всі три магістри — абсолюенти Департаменту Славистики Манітобського університету в часі, коли керував ним д-р

Рецензент "Н. И. Таймеу" позитивно оцінив концерт Богданської

Нью-Йорк. — В газеті "Нью-Йорк Таймс" за неділю, 5-го грудня, появилася дуже позитивна рецензія на концерт нашої піаністки Таїси Богданської в Карнегі Рістатайл Голл минулого четверга, 2 грудня, написана відомим музичним критиком Реймондом Еріксоном. Він написав: "Таїса Богданська — це народжена в Україні піаністка, яка студіювала в її рідній країні та у Відні, а від 1952 року живе в Нью-Йорку. Протягом останніх 24-ох років вона вчить в Українському Музичному Інституті Америки. Пані Богданська напевно добрий вчитель, бо її підхід до "піаністичних ідей" є пра-

ділову Президію обрано в складі: голова — д-р А. Хрептовський з Чикаго, заступник — д-р Т. Ваврик з Мельбурну і секретарями були — д-р Дубик і мгр Німців — оба з Сіднею.

Треба відмітити дуже широкий і прихильний відгук цілого громадянства в Австралії, що засвідчує великою кількістю виголошених і надісланих привітів на З'їзд: Митрополит УАПЦ Метислав з Нью-Йорку, Кир Іван Прашко з Мельбурну, о. Кришун, І. Шевців з Сіднею, Консесторія УАПЦ, Представництво ВО УНР, Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів ЗСА, НТША, Співоче Т-во "Вояки", Кредитова Співка "Карпати", Фондація КУ. Усно вітали: д-р Хрептовський від УЛТПА, голова СУОА М. Свідерський, о. протопр. Теодорович від УАПЦ, А. Жуковський від КПС, С. Цимбалюк від ОУГ, Ж. Коловись від КУ СУМ, п-і Н. Кармазін від Союзу Українок. Дирекція В-ва "Просвіта" і Редакція газети "Церква і Життя" в своєму привіті давали підтримку такій важливій ініціативі та запевняли сторони для публікації проблематики та інформації з життя і діяльності майбутнього Українського Лікарського Товариства Австралії. Крім згаданих надійшли телеграми та листи від поодиноких лікарів та громадських діячів в Австралії.

Після вибору комісії Статуту (д-р Барановський, мгр Німців, д-р Кривоноса); Резолюційної (д-р Ірина Шевченко, інж. М. Волюх, д-р Коцюмбас) і Верифікаційної (д-р Гаврилюк, д-р Колячук і д-р Гарасимів), приступлено до ділових нарад.

Програмова частина З'їзду

На З'їзді виголошено три доповіді. Першим прелегентом був д-р С. Барановський. Він подав історію української медицини, її організовані форми професійних та громадських формацій від давніх кнжних часів до теперішніх. Сьогодні, — говорив (Закінчення на стор. 4-й)

Яр. Рудницький, деякі з них докладають продовжувати свої українські студії для докторату в Оттаві, Мюнхені, чи ін. осередках, де існують українознавчі докторські програми. В часі згаданої конференції одержала докторський диплом із французької літератури в Департаменті Романських мов Маргарита Молодожанська, друга відома вінікнєса, якого скульптора, її дисертація була на тему "Люї Арагон — пошів і політична заангажованість".

З достовірних джерел запевняють, що найкращі вигляди на пост секретаря оборони має д-р Гарольд Браун, президент Каліфорнійського Інституту Технології, колишній секретар військового летунства та колишній директор Бюро оборонних дослідів і розбудови зброї. Можливим кандидатом є також Джеймс Шлессінджер, який був звільнений з того самого посту президентом Фордом, хоча деякі ліберальні демократи вважають, що Шлессінджер "надто ворожо" наставлений до СССР і критично оцінює політику детанту з Москвою. Кандидатами на пост секретаря оборони є ще адвокат Пол Варнак, який раніше служив у Департаменті оборони, та Джеральт Сміт, який вів переговори в справі загального розбросення за президентури Річарда Ніксона.

ДЕМОКРАТИЧНІ КОНГРЕСМЕНИ ВИБРАЛИ НОВИЙ ПРОВІД

Конгресмени Томас П. О'Ніл (ліва) і Джим Врайт

Вашінгтон. — В понеділок, 6-го грудня, демократичні члени Палати Репрезентантів обрали конгресмена Томаса П. О'Ніла, молодшого, з Массачусетсу на пост спікера Палати, а конгресмена Дж. Врайта з Тексасу на лідера Демократичної більшості. Хоча О'Ніл, який досі був лідером Демократичної більшості, мусить бути ще затверджений на пост спікера цілою Палатою Репрезентантів, то це буде тільки формальністю, бо демократи мають велику більшість в тій Палаті Конгресу. Коли новий 95-ий Конгрес розпочне діяти 4-го січня наступного року, то "Тіп" О'Ніл перебере місце Карла Алберта з Оклахоми, який виходить на еміритурі.

Тоді, коли вибір О'Ніла був запевнений із самого початку, то перемога конгресмена Врайта була несподіванкою, бо коментатори думали, що найкращі вигляди на пост лідера Демократичної більшості мав ліберальний конгресмен Філіпп Виртон з Каліфорнії. Однак він

Картер відбуває наради з кандидатами на кабінетні пости

Атланта, Джорджія. — Протягом вітирка і середи, 7-го і 8-го грудня, новообраний президент Джиммі Картер відбуває розмови з кількома особами, старіючись вибрати з них кандидатів на пости секретарів оборони і скарбу, а також на пости головного радника в економічних справах та радника Білого Дому для справ крайової безпеки.

З достовірних джерел запевняють, що найкращі вигляди на пост секретаря оборони має д-р Гарольд Браун, президент Каліфорнійського Інституту Технології, колишній секретар військового летунства та колишній директор Бюро оборонних дослідів і розбудови зброї. Можливим кандидатом є також Джеймс Шлессінджер, який був звільнений з того самого посту президентом Фордом, хоча деякі ліберальні демократи вважають, що Шлессінджер "надто ворожо" наставлений до СССР і критично оцінює політику детанту з Москвою. Кандидатами на пост секретаря оборони є ще адвокат Пол Варнак, який раніше служив у Департаменті оборони, та Джеральт Сміт, який вів переговори в справі загального розбросення за президентури Річарда Ніксона.

Вашінгтон. — В понеділок, 6-го грудня, демократичні члени Палати Репрезентантів обрали конгресмена Томаса П. О'Ніла, молодшого, з Массачусетсу на пост спікера Палати, а конгресмена Дж. Врайта з Тексасу на лідера Демократичної більшості. Хоча О'Ніл, який досі був лідером Демократичної більшості, мусить бути ще затверджений на пост спікера цілою Палатою Репрезентантів, то це буде тільки формальністю, бо демократи мають велику більшість в тій Палаті Конгресу. Коли новий 95-ий Конгрес розпочне діяти 4-го січня наступного року, то "Тіп" О'Ніл перебере місце Карла Алберта з Оклахоми, який виходить на еміритурі.

ВИЙШЛО 500-те ЧИСЛО "УКРАЇНЕЦЬ В АВСТРАЛІЇ"

Вікторія. — "Українець в Австралії" інформують, що вийшло 500-те число цього двотижневика. В цьому ж році часопис матиме за собою 20 років. Від першого числа до тепер "Українець в Австралії" постійно зростає: з місячника став двотижневиком, з 4-ох сторінок збільшився до 8-ми. Збільшився також його формат та зріс змістовно. Не сповнилося тільки одне бажання — він не став тижневиком.

СЕНАТОР ЮЗІК ОБРАНИЙ ДО КОМІСІЇ НАТО ДЛЯ НАГЛЯДУ ЗА ПОРУШЕННЯМ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Оттава, Канада. — Канадський Сенат в офіційному пресовому повідомленні інформують, що сенатор Павло Юзик, член канадської делегації на 22-гу сесію Асамблеї Північно-Атлантичного Союзу (НАТО), яка проходила від 15-го до 19-го листопада у Вілліамсбурзі, Вірджинія, був обраний до постійної Підкомісії для справ вільного обміну інформацією і людьми, яка має завдання наглядати за порушеннями Совєтського Союзу та іншими комуністичними державами тих постанов Гельсінкської Декларації, які стосуються людських прав. Підкомісія створила Комісія освіти, культурних справ та інформації, в якій сенатор Юзик бере активну участь вже протягом останніх 4-ох років, відколи він вперше був членом канадської делегації на наради Асамблеї НАТО. Згадана Підкомісія має виставити звіт про порушення Гельсінкської Декларації Совєтським Союзом і його сателітами і представити цей звіт на Європейській конференції для справ безпеки та співробітництва, яка відбудеться наступного року в Београді, Югославія, і матиме за завдання підсумувати прогрес чи брак його від часу підписання Гельсінкської Декларації.

Сенатор Юзик, заступник голови Канадської Парламентарної Асоціації, НАТО, на цюгорічній сесії Асамблеї НАТО постарався про те, щоб до звіту Комісії освіти, культурних справ та інформації про "Стан релігії в Совєтському Союзі та Східній Європі" була включена, як офіційний додаток, брошура "Совєтське переслідування релігії в Україні", видана Світовим Конгресом Зільних Українців (СКВУ).

На цюгорічній нараді Асамблеї НАТО у Вілліамсбурзі, Канада, вислано делегацію, яка складалася з 5-ох сенаторів і 21 послів. Понад 200 парламентарів із 15-ох держав брали

Сенатор Павло Юзик

участь в цюгорічній нараді Асамблеї.

Всі Комісії Асамблеї НАТО зайняли гостре становище проти постійного зросту мілітарної сили СССР і збільшення продукції зброї всіма країнами Варшавського Пакту, як рівнож проти агресивної політики Москви в Африці та в інших частинах світу і натаврували СССР за порушення постанов Гельсінкської Декларації, Хартії Об'єднаних Націй та інших пактів. Гострі резолюції в цих справах схвалили Комісії: політична; військових справ; освіти, культурних справ та інформації; економічна; науково-технічна.

Сенатор Юзик, на прохання проводу Комісії освіти, культурних справ та інформації, висловив промову на Пленарній сесії Асамблеї НАТО. У промові він наголосив на факті, що НАТО за 27 років свого існування перемінилася із суто оборонного союзу в спільноту країн Атлантичного обштуру, яка розв'язує багато проблем політичного, економічного, суспільного і культурного характеру. НАТО — сказав сенатор Юзик — є забороненою свободою та демократією проти совєтського імперіалізму, тоталітаризму і проти комуністично-поліційного режиму. Такі совєтські дисципліни (Закінчення на стор. 4-й)

Картер прискіпшить справу обмеження атомової зброї

Вашінгтон. — Минулої п'ятниці, 3-го грудня, новообраний президент Джиммі Картер, під час пресової конференції, на якій найменував Сайруса Венса на пост державного секретаря, а банкіра з Джорджії, Томаса Бермана Ленса, на директора Бюро Управління та Бюджету, заявив, що зробить все можливе, щоб довести до якнайшвидшого підписання нового договору з СССР в справі обмеження стратегічної атомової зброї. Ця заява була відповіддю на кількакратні заклики генерального секретаря КПСС Леоніда Брежнєва, який протягом останніх кількох тижнів заявляв, що уряд президента Джералда Форда зволікає цю справу з уваги на виборчу кампанію в ЗСА. Минулої п'ятниці Джиммі Картер рівнож висловив "вдячність" Брежнєву за обіцянку, що Москва "не випробуватиме сили воли" нового президента, коли він перебере владу 20-го січня 1977 року. В середу, 1-го грудня, Брежнєв також сказав, що "СССР робитиме все можливе, щоб оминати будь-яку кризу із ЗСА" в перших місяцях президентури Картера, а Картер в п'ятницю заявив, що його уряд вестиме таку саму політику відносно Совєтського Союзу.

Франція не займас становища до совєтської військової перемоги

Брюссель, Бельгія. — Ройтер інформують, що європейські країни — члени Північно-Атлантичного Оборонного Пакту (НАТО), крім Франції, висловили на своїй конференції в Бельгії стурбованість швидким зростом совєтської військової сили і сили Варшавського Пакту. Пізніше вони планують опублікувати спільний комунікат міністерств оборони країн НАТО, в якому висловлюється побоювання, щоб американські і канадські частини залишилися в рамках збройних сил НАТО. Офіцій-

Італійський прем'єр нараджується з Фордом і Кіссінджером

Вашінгтон. — У понеділок, 6-го грудня, прем'єр Італії, Джуліо Андреотті, розпочав тріденні відвідини столиці ЗСА, під час яких старатиметься здобути торговельні кредити та економічну допомогу від Америки. Першого дня прем'єр Андреотті відбув нараду з президентом Фордом і державним секретарем Кіссінджером, та взяв участь у бенкеті в Білому Домі, влаштованому на його честь. Після нарад з Андреотті президент Форд заявив, що ЗСА та Італія дали співпрацюватимуть для скріплення оборонної сили Північно-Атлантичного Союзу (НАТО), а секретар Кіссінджер повідомив, що американський уряд готовий обговорювати питання фінансової допомоги для Італії. Андреотті планує зустрінутися з новообраним віцепрезидентом Волтером Монделлом і кількома радниками Картера, як рівнож відбуту наради з економічними і фінансовими спеціалістами в уряді президента Форда.

Філіппіни і ЗСА сперечаються в справі допомоги і баз

Маніла. Хоча в п'ятницю, 3-го грудня, Державний департамент повідомив, що дійшло до "тентативного розуміння" між урядами ЗСА та Філіппінів в справі відновлення договору, який дозволив би американським військовим частинам продовжувати діяльність на кількох базах на філіппінській території, в Манілі, протягом 5-ох років, за те одержала один бійлий доларів економічної та військової допомоги, то на наступний день, філіппінський президент Маркос повідомив, що відкидає цю пропозицію, бо деякі частини "тентативного розуміння" є "неясні". Достовірні джерела твердять, що Маркос хоче більше ніж запропонованих 500 мільйонів доларів на військову допомогу. Філіппінський міністер закордонних справ Карлос Ромуло в неділю, 5-го грудня, також відкинув пропозицію, твердячи, що він ніколи не погоджувався на умовини, запропоновані державним секретарем Генрі Кіссінджером.

Москва домовляється з лівійським диктатором

Москва. — Лівійський диктатор полковник Муммар ель-Кваддафі закінчив в понеділок, 6-го грудня ц.р., свою офіційну візиту в Совєтському Союзі, де він зустрічався з генеральним секретарем ЦК КПСС Леонідом Брежнєвим та іншими совєтськими верховодами. Совєтська пресоа агенція ТАСС інформують, що Кваддафі і Брежнєв погодилися на розширення співпраці між СССР і Лівією на політичному, економічному і культурному відтинках. В часі переговорів на Кремлі обидва вони погодилися, що розв'язка близько - східного питання мусить включати виведення ізраїльських військових частин з арабських земель окупованих у війні в 1967 р. і створення незалежної палестинської держави. Помпезне привітання для полковника Кваддафі у Москві, у якому брали участь майже усі члени Політбюро, вказує, що Кремль вважає Лівію своїм випробуваним приятелем, по мимому, що самого Кваддафі загально вважають за антикомуніста.

Урядова партія Японії програла у виборах

Токіо, Японія. — Ліберально-Демократична партія, яка понад 20 років була домінуючою політичною силою в Японії і яка мала все переважуючу більшість у парламенті, потерпіла поразку у крайових виборах, які відбулися в неділю, 5-го грудня ц.р., здобувачами тільки 219 мандатів на усіх 511 місць в найбільшому числом парламенті. Це однак не виключає, що Ліберально-Демократична партія, членом якої є теперішній прем'єр - міністер Такео Мікі, знову формуватиме уряд, якщо одержить підтримку неврайонних парламентарів і голоси інших малих політичних партій. Політичні аналітики твердять однак, що зменшення популярності урядової партії може довести вкоротці до резігнації Такео Мікі, уступлення якого і так вимагають ліві партії, закликаючи йому хабарництво і політичну корупцію.

ІВАН ГЕЛЬ ГОЛОДУЄ ВЖЕ СЬОМНИЙ МІСЯЦЬ

Нью-Йорк. — Комітет оборони Радянських Політичних В'язнів інформують: Згідно з найновішими вістками, які надійшли з Мордовських концтаборів, голодівка українського політичного в'язня Івана Геля продовжується вже сьомий місяць. Гель почав свою голодівку в травні ц.р., вимагаючи признання статусу політичного в'язня та допущення до концтабору представників Міжнародного Червоного Хреста, Комісії Прав Людських ОООН та незалежної міжнародної преси. Стало також відомо, що дружини Геля, Марію, та його брата, Богдана, КГБ постійно викликає на допити та переслідує. В наслідку допитів Гель мав інфаркт та опинився в шпиталі. Під час перебування в лікарні йому грозили, що відберуть університетський диплом, який він недавно був одержав. Комітет Оборони Радянських Політичних В'язнів закликає писати протестні листи в обороні Геля. Усі листи має слати на адресу: Начальник г. Сосновка укр. ж. к. 385-1 Мордовская АССР СССР В листах та карточках треба висловлювати заперечення долею Івана Геля, питати про його стан здоров'я, підтримувати його домагання, а теж відкидати на ухвалені Гельсінкської Конференції про права людини. Досвід показує, що такі масові інтервенції ко-рісно впливають на долю політв'язнів в СССР.

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповісти на запитання Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виражати і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від змісту, повертаючи тільки ті, коли автор або це виразно застеріг, долучивши задовільну коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Добрий вибір

Найменування Сайруса Бенса новообраним президентом Джиммі Картером на пост державного секретаря в його уряд викликало опрацювання позитивну реакцію як з боку американських політичних діячів і законодавців, так і за кордоном.

Бенс — це досвідчений дипломат, який був секретарем армії за президентури Джона Ф. Кеннеді, а під час каденції президента Ліндона Б. Джонсона займав пост заступника секретаря оборони, а відтак виконував різні "делікатні" дипломатичні доручення в різних частинах світу. Як підкреслюють союзники ЗСА, Сайрус Бенс під час своїх місій за кордоном виявив багато розуміння до проблем різних країн, був об'єктивним у конфліктних ситуаціях і відчував, коли треба наполягати, щоб справа була покладена згідно із вказівками Вашингтону, а коли можна погодитися на компроміс.

Базуючись на попередній діяльності Сайруса Бенса, можна сподіватися, що якщо він буде затверджений на пост державного секретаря Сенатом, звертатиме більш уваги на скріплення зв'язків із західноєвропейськими союзниками і державами "третього світу", ніж це робив теперішній секретар Генрі Кіссінджер. Рівнож можна передбачувати, що хоча Бенс цікавитиметься всіма аспектами закордонної політики ЗСА, то не буде подорожувати так часто за кордон, як це робив Кіссінджер, а довіряти передачі різних переговорів своїм підвладним, залежно від спеціалізації кожного з них.

Коментатори передбачують, що не буде драстичних змін в закордонній політиці ЗСА за урядування Бенса, але будуть деякі зміни в підході та розв'язці різних проблем.

На підставі заяв Бенса, вже після найменування його Джиммі Картером, можна очікувати деяких змін у веденні політики відносно Совєтського Союзу та комуністичного Китаю. Бенс зазначає, що першесте повинен мати новий договір з Москвою щодо обмеження стратегічної атомової зброї, але він рівнож підкреслює, що політика дотримання не може бути використана совєтськими верховодами для поширення їх впливу, як це сталося в Анголі. Головно, що Сайрус Бенс вважає, що Захід, а зокрема Америка, повинні більше натиснути на Кремль, щоб додержуватися тих постанов Гельсінської Декларації, які стосуються пошанування людських прав і вільнішого обміну людьми, ідеями та інформацією. Він заявив минулої п'ятниці, що хоча часами треба буде протистояти до існуючої ситуації, тобто, розглядати справи під аспектом можливостей практичного зrealізації їх, то підставою принципом американської закордонної політики повинно бути питання пошанування людських прав. ЗСА — сказав Бенс — повинні базувати свої відносини з іншими державами згідно з тим, який є стан людських прав в даній державі. Якщо Бенс і президент Картер додержуватимуть цього принципу, то повинна настати деяка зміна в політиці ЗСА відносно Совєтського Союзу, цього найбільшого порушника людських прав.

Сайрус Бенс рівнож пропонує дещо відмінну від Кіссінджерівську політику відносно червоного Китаю, вважаючи, що хоча треба встановити "нормальні зв'язки" з Пекіном, то не можна поспішати з цією справою, бо раніше треба точніше перевірити ситуацію, щоб наспіх не пошкодити "трикутнику балканов": Вашингтон-Москва-Пекін. Відрадіє як також твердження Бенса, що ЗСА мусять дати гарантувати безпеку Національного Китаю на Тайвані, бо вважає Тайван важливим стратегічним союзником ЗСА.

Уже згадане дозволяє на висновок, що Джиммі Картер зробив добрий вибір, коли найменував Сайруса Бенса на свого державного секретаря.

Торгівля невідліками

Щоденник "Нью Йорк таймс" надрукував у числі з 4-го грудня ч. р. довшу інформацію еллен ленц, спеціального кореспондента газети в Західній Німеччині, у якій, між іншим сказано, що уряд Західної Німеччини погодився заплатити комуністичному режимові у Східній Німеччині мільйони доларів в заміну за свободу для кількох сотень політичних в'язнів, які перебувають під сучасною пору у в'язницях і концтаборах. Цей викуп в'язнів мав би бути подарунком Бонну на Різдво для тих родин, а головне дітей, батьки яких засуджені на довготривале перебування у в'язницях за політичні переконання. Треба відмітити, що ці "транзакції" між комуністичною і демократичною Німеччинами відбуваються вже приблизно 15 років і за цю торгівлю невідліками східнонімецький режим інкасував вже понад 250 мільйонів доларів, рахуючи по 25-30.000 доларів за кожного політичного в'язня, в залежності від років його засуду і його інтелектуальної вартості. Тільки на протязі останніх двох років боннський уряд заплатив 40 мільйонів доларів, викупивши від комуністичних режимів біля 1,500 в'язнів.

Ця інформація пригадує інші подібні випадки торгівля людьми комуністичними режимами, як наприклад, Куби, яка ждала від американського уряду тракторів та інших машин в заміну за кубинських борців, які попали були в полон при спробі висадки на материк, чи хоч би навіть самого Совєтського Союзу, який за випущення відповідного числа жидівських емігрантів ждав викупу, мовляв за витрати державою кошти на освіту бажаних емігрантів. Дехто на Заході пояснює цю жаждою комуністичних режимів вичотриваючою економічною нестабільністю у їхніх країнах та перманентною господарською кризою.

Читаючи повідомлення в "Н. Й. Таймсі", прямо вірити не хочеться, що сьогодні, в останньому кварталі найбільш прогресивного в історії двадцятого сторіччя, може ще повторюватися таке варварство, як торгівля людьми. Це тільки ще зайвий раз підтверджує вже давно відомі і доказані істину, що людина може висаджуватися на поверхні Місяця та всі більше розкривати тасмичні космосу, але на своїй власній планеті Землі вона завжди вертатиметься до найчорніших періодів своєї історії, як довго існують рабовласницька комуністично-московська імперія та її зворотною система.

Юл. Мовчан

„МИ БІДНІ, АЛЕ МИ ВІЛЬНІ І НЕЗАЛЕЖНІ“

(3 подорожніх нотаток по Афганістані)

(1)

З усіх азійських країн Афганістан, мабуть, є однією з найбідніших країн. Найбіднішою країною передовсім тому, що сама країна з природного погляду є бідною. Вийшовши з Кабулу, столиці Афганістану, крім майже цілком безлюдних пустель та гір тут майже нічого іншого не видно. На голих жовто-рудих горах навіть дикий мох не хоче рости. Це „країна непродуктивної землі“, як її коротко охарактеризовано в „Світловому атласі“ (видавництво Гамон да-Даблдей).

Між тим, будучи розташований у центрі Азії, Афганістан вже споконвіку був пляцдармом інвазії багатьох завоювальників, хоч — завдяки військовим поставі афганців — країна ніколи й ніким не була повністю покинута. (Хоча, хто знає, якщо б Афганістан мав певні природні багатства чи кращу землю, то ситуація була б іншою. Бо кому потрібні піски, гори та провалля?).

Ще 330 років перед нашою ерою Александр Македонський, покориши імперію Дарія III, був просуваю сходу з своїми легіонами, розмістивши свою головну квартиру в околиці теперішнього міста Балк. Але незадовго, бо, видно, бракувало, в тому числі води, як також велика віддал від своєї бази — Македонії та вороже наставлення з боку афганців, через пару років змусили його відступити назад на захід. Пізніше пробували осясти в Афганістані Чингіс-Хан, Тамерлан, англичани, наразі, росіяни, але також без великого успіху. Тепер, будучи розміщеними під самим „черевом“ невинної московської імперії і маючи з тією імперією довжелезний (понад 1000 миль) кордон, Афганістан став об'єктом зазіхань Москви, хоч поки що також без успіху. Правда, совєти тут, у столиці Кабулу, мають свою численну амбасаду, побудували середню школу, будинок міністерства оборони, але сказати, що вони мають великий вплив на політику країни, не можна. Один афганець сказав нам: „ми радо приймаємо допомогу від кожного, хто нам її хоче подати — від совєтів, німців, американців, італійців, французів і т.д., але господарями в нашій країні є ми, а не чужинці“.

І дійсно: будинки клінік, які ми оглядали, та історичний музей були побудовані французами, шосейна дорога, якою ми їздили подивитися на довколишні селища — німцями та італійцями, готель — американцями, і т.д. Подібно, як в Ірані, де в публічних місцях можна бачити портрети тільки шаха Паглаві з його дружиною та наслідником, в Афганістані також скрізь відноються портрети тільки однієї особи — президента Мохаммеда Дауда (шах Паглаві за першим ім'ям є Мохаммед, хоч у цьому нема нічого дивного: в

арабі, чи не що друге ім'я то Мохаммед).

17-го липня 1973 року цей липсий кірпатозий і вже підстаркуватий чоловік, який з пісню „Нині належить нам тільки Німеччина — завтра тільки світ“ ішли на півдні Європи. Ми чули, як більшість з них навіть в приватній поведінці говорили глибоким басом наказового тону, але по протрі скоро повернулися до людського тону. Нам доводилося читати в поважних американських журналістських спостереженнях американських соціологів, які твердили, що в Східній Німеччині створився зовсім інший тип німця, в якого тільки за понад чверть століття зовсім зник типовий германський гін до підлобів. Отже, так скоро зникла німецька самовпевненість, а німці не перейшли і частини того, що доводилося пережити українському народові.

Автор також помиляється, вважаючи Горького за українця, бо Горький родився в Новгороді Нижньому, розташованому там, де притока Ока вливається в ріку Волгу; тепер це місто переіменоване на Горький. Розділ „Україна і Молдавія — хлібний кіш СРСР“ займає 30 сторінок. Не знаючи, чому в назву розділу додано Молдавію, коли опис її займає окремі дві сторінки окремо при кінці розділу, а на 28 сторінках іде мова тільки про Україну. В цьому розділі є вставлена картка з фотосвітлинами новгородської і мінської церков, а також світлина адміністративного будинку в Мінську, так немов би в Україні не було своїх церков та будинків. На початку цього розділу є графічний рисунок, що представляє чоловіка і жінку зі сплосненими тлі якоїсь аграрної машини.

Назви підрозділів: „Досліджуючи Україну“, „Тур по Києві“, „Політичне становище України“, „Екскурсія кругом Києва“, „Лівий“ (очевидно, написано „Львів“), „Ринок“, „Денне по Львові“, „Харків“ (написано „Харков“), „Долі дніпром з Києва до Чорного моря“, „Дніпропетровськ“, „Транскарпатія“ (мова про українське Закарпаття), „Мукачів та інші міста“.

Окремо на п'яти сторінках подані дані про готелі, театри, музеї та інші місця туристичного зацікавлення в Україні. Самозрозуміло, що це дуже мало в порівнянні з тим, що подано в довіднику про „Матушку Рассею“, але найгірше те, що тут спотворено назву „Русь“, „руський“ і т.п., замінюючи їх в цілому тексті назвами „Росія“, „російський“ і т.п.

Наприкінці, на вступі розділу на сторінці 366, сказано: „Від Київського періоду російської історії український регіональний діалект мас відмінних рис і тепер українська мова є окремою, хоч по-російськи тепер говорять по всіх містах за винятком Львова“.

Коли ж читач перечитає розділ про Львів, то подумав, що це найбільш російське місто, бо опис Львова починається від російських церков, вулиць і площ, які тепер

К. Крупський

„ФОДОРА — СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ“

III

Такій „себепевності“ підлягає кожен нарід, коли він знайде в подібному положенні. Ми були свідками надмірної самовпевненості німців, які з пісню „Нині належить нам тільки Німеччина — завтра тільки світ“ ішли на півдні Європи. Ми чули, як більшість з них навіть в приватній поведінці говорили глибоким басом наказового тону, але по протрі скоро повернулися до людського тону. Нам доводилося читати в поважних американських журналістських спостереженнях американських соціологів, які твердили, що в Східній Німеччині створився зовсім інший тип німця, в якого тільки за понад чверть століття зовсім зник типовий германський гін до підлобів. Отже, так скоро зникла німецька самовпевненість, а німці не перейшли і частини того, що доводилося пережити українському народові.

Автор також помиляється, вважаючи Горького за українця, бо Горький родився в Новгороді Нижньому, розташованому там, де притока Ока вливається в ріку Волгу; тепер це місто переіменоване на Горький. Розділ „Україна і Молдавія — хлібний кіш СРСР“ займає 30 сторінок. Не знаючи, чому в назву розділу додано Молдавію, коли опис її займає окремі дві сторінки окремо при кінці розділу, а на 28 сторінках іде мова тільки про Україну. В цьому розділі є вставлена картка з фотосвітлинами новгородської і мінської церков, а також світлина адміністративного будинку в Мінську, так немов би в Україні не було своїх церков та будинків. На початку цього розділу є графічний рисунок, що представляє чоловіка і жінку зі сплосненими тлі якоїсь аграрної машини.

Назви підрозділів: „Досліджуючи Україну“, „Тур по Києві“, „Політичне становище України“, „Екскурсія кругом Києва“, „Лівий“ (очевидно, написано „Львів“), „Ринок“, „Денне по Львові“, „Харків“ (написано „Харков“), „Долі дніпром з Києва до Чорного моря“, „Дніпропетровськ“, „Транскарпатія“ (мова про українське Закарпаття), „Мукачів та інші міста“.

Окремо на п'яти сторінках подані дані про готелі, театри, музеї та інші місця туристичного зацікавлення в Україні. Самозрозуміло, що це дуже мало в порівнянні з тим, що подано в довіднику про „Матушку Рассею“, але найгірше те, що тут спотворено назву „Русь“, „руський“ і т.п., замінюючи їх в цілому тексті назвами „Росія“, „російський“ і т.п.

Наприкінці, на вступі розділу на сторінці 366, сказано: „Від Київського періоду російської історії український регіональний діалект мас відмінних рис і тепер українська мова є окремою, хоч по-російськи тепер говорять по всіх містах за винятком Львова“.

Коли ж читач перечитає розділ про Львів, то подумав, що це найбільш російське місто, бо опис Львова починається від російських церков, вулиць і площ, які тепер

названі соцістими російськими назвами. Від російських пам'яток інформація переходить на польські, а відтак на вірменські, і шойно під кінець згадується дещо про щось українське.

В описі українського Закарпаття прикметники „російський-а-е“ переважають над прикметниками „український-а-е“. Та й інформація про Київ не маєст краще, бо всі наші історичні пам'ятники походять з періоду „російської“ історії, до них долучили всілякі будинки російських театрів та інститутів теперішнього „райхскампарту“, і таким чином наш Київ у довіднику виходить досить сорокач.

Якщо б українці в Україні мали право, то вони напевно запротестували б проти цієї дезінформації в названому довіднику, але якщо вони мали таке право, то вилучили б довідника був би зачерпнув відомостей про Україну в Києві чи в українському посольстві, а не в Москві.

Навіть автор Гедрик Сміт, який в цьому році опублікував свою книжку „Росіяни“ і в ній скритикував московську політичну систему, в своїй частині в довіднику характеризує росіян, як ширших і товаришських людей з правдивою російською „широкою душою“, які так само, — каже він, — як американці та ангlosакси є готові по-геройськи захищати свою батьківщину.

На жаль, на Україні та на її народів виступає відомість відома стара засада „горе переможеним“. Теоретично українська еміграція у вільному світі має можливість опиратися на всілякі твердження в публікаціях, що вносять дезінформацію про наш нарід, тим більше, коли видають тих публікацій запрошують до критики та побажання коректи. На ділі наша еміграція і досі не виробила в собі зрозуміння ваги такої протидії так, як наприклад, виробили у собі жиди, яким, здавалось би, і не потрібно заборити голос, простовити, бо більшість протестів тут і так в їхніх руках. Однак, погляньте до газет і побачите, як жива жиди реагують на всі справи, пов'язані з їхнім інтересом. Є в нас такі люди, що могли б взятися до такої акції, на жаль, вони і досі зуживають свою енергію на виснаження своїх партійних становищ, плятформ і т.п., що в світі такої потреби, як тут вказано, не має ніякої вартості і ніколи не принесе ніякого хісна українському народові.

Прийде час зривування видання названого довідника, і як до того часу вилучить не одержить від нас ні одного толкового листа із заувагами і побажаннями коректи, він напевно уважатиме, що він зробив своє діло якнайкраще.

На реакцію від інших народів, тобто, від емігрантських кругів тих народів, не треба надіятися хоч би тому, що ніхто з них не має такої великої потреби реагувати. В довіднику найгірше є викривлені факти про Україну і тому наслідок переорієнтації і промовчання цього буде рівнозначним з нашим одобренням цього зла.

(Київ)

В.Голосний

ПРО „НАЙПОТУЖНІШІ ЕЛЕКТРОСТАЦІЇ“ І СЕЛЯ В ТЕМРЯВІ

Уже майже цілий місяць прості підсовєтські люди живуть під „глибоким враженням“ від надрукованих в офіційній пресі матеріалів п'ятої сесії Верховної Ради СРСР. Якщо вірити партійній пропаганді, та підсовєтська людина ночами не спить, а вчитується в далекоглядні рядки цих „історичних“ документів.

Без зайвої скромності і стриманості партійні агітатори із „задоволенням“ відзначають, що розвиток соціалістичної індустрії в десятиліттях, який і вже встигли нарекати, п'ятиріччя характеризуватиметься найвищими в історії країни абсолютними приростами найважливіших видів продукції й енергії. І дали їде рефрен, без якого не обходяться при публікації матеріалів будь-якої п'ятиріччя — „п'ятю, сьомою, дев'ятю“. Це одні з яскравих проявів переваг соціалістичної планової економіки.

Наголосуючи на „перевагах“ газети, правда, не уточнюють, цих „переваг“ і відносно якого устрою вони є „перевагами“: капіталізму, феодалізму, чи, може, рабовласницької системи. Бо, скажімо, обіцяти підняти середньозаробітну платню робітників та службовців до 170 карбованців на місяць, а оплату праці колгоспників — до 116, — це не означає зробити їх життя таким, щоб це свідчило про будь-які переваги навіть перед „загниваючим“ капіталізмом. При існуючих цінах на продукти харчування на 170 карбованців в місяць не прожити навіть невеличкій родині з трьох осіб, а колгоспники в ті об'єкти місячні 116 карбованців не справити відповідного убрання чи плаща. Між іншим, і ці мізерні гроші — це, як кажуть, „журавель у небі“, виплата їх проблематично намічається на 1980 рік, — але чи так воно буде в дійсності чи ні, ніхто своєю головою не рухається.

Якщо проєкти-обіцянки щодо підвищення життєвого рівня зустрічаються з скептицизмом навіть серед безнадійних оптимістів підсовєтських, то загальні цифри зростання декого „вбивають“. От, наприклад, передбачення про зростання електроенергії на кінець п'ятиріччя п'ять вироблятимуть, мовляв, 1380 мільярдів кіловат-годин — це на 33 відсотки більше, ніж у 1975 році. Райдужні перспективи відкриваються перед народом і в будівництві атомових та гідроелектричних станцій, які даватимуть п'ять частину енергетичних ресурсів.

Мільярди кіловат-годин, десятки „найпотужніших“ станцій на сибірських річках і в полярній тундрі — це і справді „грандіозно“, хоча на Заході такий енергетичний баланс не є якимсь дивом, а вважається сталою нормою цивілізованого суспільства. Надмірно „самозахоплення“ і „самозамилування“ так званими „трудовими здобутками“ знайшло відображення не тільки в партійній пресі, але в „народному“ фольклорі. Цими

„перлами“ щедро сіяла колгоспна нива. Ось кілька зразків: „Електрика в село біжить — заможного всього стало жити“, „У нас тепер електрика хоч на три Америки“. Може, це й так, за... офіційною версією. Вистачить і для „трех Америк“ (як колись, за Хрущова, „наздоганяли Америку по молоці і м'яси“, а їсти було нічого. Вистачить для Москви і Ленінграда, для підсвітлення архітектурних прикрас, як, скажімо, Кремля й будівель ЦК навіть в „союзних“ республіках; вітрині і заклади типу: „Москва — батьківщина комунізму“, „Слава КПРС“, на розкішну ліумінацію першотравневих свят і свят „октябрі“.

Сьогодні в Києві, на Хрещатику, досить світла для того, щоб розгледіти напівпорожні прилавки магазинів і довжелезні черги до крамниць за ковбасою і за одягом, закордонного виробу; а ось варто з'їхати, як кажуть, з асфальту на ґрунті, завітали, наприклад, в перше-ліпше село, Тальське, напр., Бородянського району, до якого від столиці рукою подати, то відразу трапилось в „царство темряви“. Темо на вулицях, темнота в хатах, темнота на колгоспному подвір'ї. І так в більшості сіл в Україні — це все на загально-„благополучно“ тлі „суцільної електрифікації“.

Щоразу, коли наближаються якісь свята, місцева влада з'ясовує кількість неелектрифікованих селищ, гінці летять в усі кінці. Обласні і районні енергоуправління „урочисто зобов'язуються“ повністю завершити електрифікацію сіл, широко впровадити в побут селянина електричні прилади. Це не встигнуть монтажники протягнути дріт по наміченій трасі, як в центр відступують гучні реплії про суцільну електрифікацію. Це, так би мовити, парадний хід, добре відома всім, партійна правда.

А в дійсності... електро-монтажні роботи на Київщині і в ряді інших областей республіки здійснює трест „Київелектромонтажбуд“. Трест-установка солідна, яка не дуже довіряє рапортам. Щороку, навіть за умов „суцільної електрифікації“, з сіл надходить замовлення на нові низьковольтні передатчі, трансформаторні підстанції. Простяг, благаче, „світла“ не нові, тільки що збудовані селища (якому і дивуватися б не слід було), а старі, як казка хутори та поселення. Особливо багато замовлень з Іванківського, Бородянського, Чорнобильського районів столичної області. А подалі від Києва, на периферії, число селищ, що тонуть в темряві, збільшується в геометричній прогресії.

Чому ж така різка протилежність? З одного боку — сяючі вітрини та гасла, парадно освітлені центральні магістралі, з іншого — пекерня провалля сільських вулиць?!

(Закінчення на стор. 3-й)

Іван Базарко

ЯК ПОСТАВ УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

(Із повожливих листків-матеріалів Першого Конгресу)

(3)

Врешті, по довгих нарадах і конференціях, скликано Маніфестаційний Конгрес в дні 24-го травня 1940 року в Вашингтоні. До Вашингтону з'їхалися, не дивлячись на віддалі і кошти делегатів із всіх осередків українського поселення в ЗСА. Вони виявили волю допомогти Україні, землі їхніх Батьків чи Дідів, в цей тяжкий для України час. В Конгресі взяло участь 804 делегати і 207 гостей. Згідно із протоколом, делегати були від таких організацій — центральних чи їх Відділів: Український Народний Союз — 208, Український Робітничий Союз — 101, „Провидіння“ — 55, Українська Народна Поміч — 31, Горожанський Клуби і Народні Доми — 50, Католицькі Парохії — 31, Католицькі Церковні Братства — 33, Православні Парохії — 28, Православні Церковні Братства — 3, Союз Українок Америки — 29, Організація Державного Відродження України — 32, Золотий Хрест — 22, Молоді ОДВУ — 4, Сівацькі Товариства — 22, Чорноморська Січ — 9, Політичні Клуби і Організації — 30, Злучені Товариства і Парохії — 16, Дівочі і Жіночі Клуби — 19, Союз Гетьманців-Державників — 6, Оборона України — 12, Клуби Драматичні й Танцювальні — 4, Ліга Української Католицької Молоді — 8, Оборона Лемківщини — 2, Жи-

ночі Громади — 6, Незалежні місцеві Товариства — 26, Ліга Української Молоді Північної Америки — 11, Стрілецький Гурток — 2, Товариство Українських Бізнесменів — 1, Товариство Українських Професіоналістів — 1, Товариство Американських Бетеранів — 1 і Сосдиненіє Греко-Католицьких Руських Братств — 2. Разом всі ці Організації вислали на Конгрес — 805 делегатів, згідно із прийнятими постановами. Делегати були з 146 місцевостей, які знаходилися в таких стейтах: Пенсильвенія — 56, Нью Йорк — 28, Нью Джерсі — 20, Коннектикат — 11, Мічиген — 7, Огайо — 6, Іллінойс — 4, Массачузетс — 4, Род Айленд — 3, Меріленд — 2, Мінесота — 1, Міссурі — 1, Делавар — 1, Вест Верджинія — 1, Каліфорнія — 1.

Програму Конгресу обчислено тільки на один день. Вона мала дві сесії: ранішню і пополудневу. Ранішню сесію відкрив мовитово о. Володимир Лотичів — Предсідник СУК „Провидіння“, а вступні інформації про цілі і завдання Конгресу подав Микола Мурашко. В програмі було 6 доповідей, а саме: І. Киселиця — „Скільки українців причинилися до матеріального та культурного розвитку Америки“; Марія Гамбаль — „Воротьба України за державну незалежність“; Степан Шумейко — „Наша допомога Україні“.

В пополудневій сесії доповідей виголосили: Лука Мишуга — „Україна, Польща і мирові договори“; Мисролава Січинська — „Україна, Росія і демократія“; проф. Володимир Тимошенко — „Економічні основи самостійної України“.

Привітні на Конгресі склали: 3 Сенатори і 5 Конгресменів. На Конгресі не було жодних виборів керівних органів, на підставі бо порозуміння між центральними крайовими організаціями затверджено склад Конгресового Комітету із представників чотирьох Братських Союзів, а саме: Українського Народного Союзу, СУК „Провидіння“,

Українського Робітничого Союзу і Української Народної Помічі.

З нагоди Конгресу відбулося „Свято Української Півні“, на якому виступив хор під диригентурою Олександра Кошиця. На тому святі були не тільки учасники Конгресу, але й численні американські гості, які подивлялися українську пісню.

Конгрес був зфільмований Миколою Новаком і цей фільм зберігається в Каліфорнії в домі пана М. Новака. Конгрес прийняв резолюції, що були проголошені, як резолюції американських українців. В них головну вагу покладено на історичне право українського народу на власну, вільну, незалежну українську державу з демократичним устроєм. Конгрес рішив виготовити меморіал у справі державного визволення України для уряду ЗСА та для сенатської комісії закордонних справ. Виготовлений меморіал передано по призначенню разом із резолюціями. У цих останніх Конгрес недвозначно заявлявся проти системи всяких диктатур і висловив тверду віру в те, що тільки перемога демократії може забезпечити повенеленням народам волю, а всьому людству тривалий мир. Резолюція кінчається такими словами:

„Сила українського народу в слушності його права. Його майбутнє на історичній шляху розвитку демократії, поступу, свободи, братнього співжиття та співпраці з демократичними народами цілого світу.“

Югославія підтримуватиме Арафата

Београд, Югославія. — Ясир Арафат, лідер Палестинської Визвольної Організації, закінчив в неділю, 5-го грудня ц.р. дводенну візиту в Югославію і повернувся до Ливану, місця його осідку, із задоволенням Тіта, що Югославія дасть ПВО повну політичну і іншу підтримку. Загально вважають, що Арафат шукає підтримки для своїх пропозицій створення самостійної палестинської держави не тільки в Югославії, але також в інших комуністичних і нейтральних країнах. Арафата вітали в Београді на рівні голови держави з участю офіційних представників уряду.

УКРАЇНСКА ЦЕНТРАЛІА

при співпраці Молодечих Організацій під протекторатом УККА в Пассейку, Н. Дж.

АКАДЕМІЮ

з НАГОДИ

Роковин Івана Франка

(1856 — 1916 — 1976)

в неділю, 12-го грудня 1976 р.

о год. 4-й по пол.

в залі Української Централі

240 Hope Avenue, Passaic, N. J.

В програмі:

Доповідь — Д-р МИКОЛА ВАЦІК — «Іван Франко, як редактор Літературно-Наукового Вісника»; Інцензациа — «Камеяр» — Молодь СУМА; Співочий гурток «КОВЗА» — Плат, під дир. А. ФАРМІГІ; Фортепіанне сольо — ОКСАНА ВОРВИЧ-КОРДУВА; Мужеський хор «ГОМІН», під дир. ОСИПА КИВАЛИ.

Вступ — дорослі за добровільними датками, для молоді, вступ вільний.

До численної участі Громадянство і молодь запрошує — КОМІТЕТ

ПРО „НАЙПОТУЖНІШІ“...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Підсоветські мистці нерідко зображують сільський пейзаж у вигляді потужної ліній високовольтичних пересилань електрики на тлі колосистої пшениці. Пейзаж, як пейзаж, — потрібні деталі. Та яка гірка іронія долі: пшениця, як тільки досягне, плыве по сталевих рейках у місто, а електрострум, що народжується в нетрях міської індустрії, б'ється по державній енергосистемі, повз поля і степи, дратуючи селян. Як кажуть, по вусах текло, а в рот не попало... По енергосистемі „Мир“ електрики виходить якось „зручніше“ доставляти за тисячі кілометрів у Чехо-Словаччину, ніж розлізти привітним вогнем у сільській хаті. У першому випадку, — це — стратегічні інтереси, у другому — ординарне питання внутрішнього життя. Не дає енергії „братів по зброї“, скільки їде для потреб 8-10 міських квартир. Який „прогрес“ у розвитку сільськогосподарського виробництва, може про це краще знають складчики пшениці на 10 „ювілейну“ п'ятирічку, зокрема, планів для виробництва нових енергоміліардів.

Так думають зверху... А „безпросвітний“ селянин?

Пам'ятаю, як лише кілька років тому жителі приміського селища Північного району галас з приводу вкрай поганого енергопостачання. Електрика тут з'являлася чи раніше, чи пізніше ввечері. Уявляється собі комфорт підсоветського хлібороба, що прийшов додому після трудового дня. Він навіть позбавлений змоги „втиснутися“ читанням матеріалів п'ятої сесії про додаткові електроміліарди, не кажучи вже про інші незручності! Покаркалися люди місцевій владі: хіба можна в ХХ сторіччі без електрики! Як ставляться, можна, Директор Кис-Святошинського району електричних мереж, відповідаючи на скаргу, зауважив, що джерело енергопостачання в селищі старе, дідівське, що діло можна поправити лише після присвоєння Північного до державної системи. А це вирішується не в районі, а в столиці. Потрібен новий проєкт, додаткові кошти. А це питання на роки... Якщо в Північній коли-неколи і спалахне світло, то мешканці сіл Коблиця, Таль-

ське, Великий Ліс та інших сусіднього Бородинського району взагалі не знають, що таке „лампочка Ілліча“. Вечеряють і сплять при гасовій, а на електрику дивляться, як на біблійне диво, коли приїжджають у Київ за хлібом чи крупами.

Ніхто не відмовляється від кращого. Колгоспник, дивлячись на свого старшого брата-робітника, хотів би і холодильник у своїй хаті поставити, і телевизор, хоч поганенький, подивитися, та де ж там! До цих сіл треба підвести лінії, змонтувати підстанції. І все це за рахунок колгоспів, яким не під силу фінансування електромагнітних робіт. Недостатньо „теплі енергії“ для господарських цілей в колгоспі. От, приміром, колгосп „Прогрес“ того ж Бородинського району споживав за рік приблизно стільки електрики, скільки їде для потреб 8-10 міських квартир. Який „прогрес“ у розвитку сільськогосподарського виробництва, може про це краще знають складчики пшениці на 10 „ювілейну“ п'ятирічку, зокрема, планів для виробництва нових енергоміліардів.

Тим часом селянин, якого це „великий вожжд“ Ленін обіцяв вивести з „царства темряви“ до „царства світла“, просить, благает, дайте електрику! Відповідь стереотипна: нема коштів, не складено проєкту, не підведено ліній... Думайте, не знайдеться коштів на нові „Братські“ міжнародні комплекси, на „найпотужніші“ у світі „грандіозніші“ у світі? Знайдеться, це б пак! Бо то справа престижу, амбіції, так би мовити, якскаврий приклад „переват“ соціалістичної системи.

А от знайти державні кошти для електрифікації села, для просування у сільську місцевість таких електроприладів, як праска-залізко, плітосос, холодильник, щоб нарешті механізувати січення кормів для колгоспної і власної худоби, поливання городів, вивезення гною (все це провадиться вручну) — на це нема ні амбіції, ні амуніції.

Держава „народна“, хай народ сам про себе і дбає, та це й приспівує: „у нас тепер електрики, хоч на три Америки“...

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці

повідомляє, що

ВИСТАВКА КАРТИН

ВОЛОДИМИРА БАЧИНСЬКОГО

ПРОДОВЖЕНА

до неділі, 19-го грудня, включно.

Відкрита в суботу і неділі від 1-8 веч.

КАРПАТСЬКИЙ
ЛЕШЕТАРСЬКИЙ
КЛУБ

власновус

7-МІСЯЧНИЙ
ЛЕШЕТАРСЬКИЙ
ПРОГУЛКУ

до загально відомого, люксусового, зимового курорту

Bornio — Італія

положеного у сонячних Альпах, 4040 стп

понад позем моря.

- Інформація — лешетарські: сіні від листопада до травня, 2 лінійні залізнички, 16 витягів, 37 з'їздів до 6 мильним безперервним вертикальним спадом
- Після лешетар: теніс (6 кортів), плавання (2 грітлі олімпійські басейни), соляріум, савни, водні масажі, круглі, ланки, купелі у лінійних природно гарячих мінеральних бовнивах, концерти, танці, тощо.
- Від'їзд 15-го січня 1977 р. з J. F. Kennedy International Airport до Міліано, через Sabena Belgium World Airlines 747/707. Кошт прогулянки \$489.00 від особи, включає: 7 днів і ночей, поїзд у готелі, сніданки та вечері, переїзд літаком з Нью-Йорку до Міліано в обидві сторони та транспортна з'їздища до готелю.
- Зголюшення та оплату присилати до: 20-го грудня 1976 р. на адресу — KILK SKI TOUR, Mita Hnatkowsky, Scope Travel Agency, 192 — 12 Northern Blvd., Flushing, N.Y. 11358. Тел. офісу (212) 357-5400, дим (212) 224-7369.

Бенкет ньюйоркського Комітету 200- і 100-річчя

Відзначені під час бенкету заслужені піонери (сидять), разом з членами очолюваного д-ром Іваном Флісом (четвертий справа) місцевого Комітету 200- і 100-ліття.

Нью Йорк (В. Т-ець). — Як вже інформовано в попередньому числі „Свободи“, в суботу, 4-го грудня, тут в залі св. Марії місцевий Комітет 200-річчя Американської Незалежності і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА, очолюваний д-ром Іваном Флісом, відбув свою кінцеву імпрезу-бенкет, на якому відзначено тих, які протягом року причинилися до успіху імпрез, зорганізованих Комітетом, та спеціально відзначено п'ятьох піонерів: балет-майстра Василя Авраменка, Мірона Сурмача, старшого, п-і Катерину Пелешок, п-і Івану Бенцаль і проф. Теодора Онуфріка. В сьогоднішньому числі подаємо детальні подробиці цього бенкету.

Д-р Ігор Соневицький, заступник голови і мистецький референт Комітету, українською мовою розказав про зверненню працю Комітету та цілої громади, зазначаючи, що хоча бенкет — це прощальний пеліт, то це не кінець праці, бо українська ньюйоркська громада мусить продовжувати розпочаті в 1976-му році імпрези і може навіть встановити „Український Тиждень“ в Нью-Йорку.

Опісля співочий ансамбль „Промінь“, який складається із колишніх учениць та учнів Академії св. Юра і який дирижує м-р Богдана Васильська, відспівав три пісні, викликаючи грімкі оплески учасників.

Під час спільної вечері на акордеоні приграв Томас Шенко, а опісля до нього прилучився скрипаль Григорій Рибницький. давній приятель маестра Авраменка.

Софія Карпюк, член Комітету 200 і 100-річчя, вголос промову на тему 200-річчя Американської Незалежності, підкреслюючи важливість Американської Революції в історії людства та зазначаючи, що представники майже всіх народів світу прибували і прибувають сюди, шукаючи за волею, свободою та кращим життям.

Тоді промовляла Стефанія Прончик, теж член Комітету, яка говорила про вклад українських іммігрантів в життя Америки, зокрема описала тяжку працю наших піонерів.

Опісля відбулося вручення плакатів заслуги для 5-ох визначних піонерів ньюйоркського округу. Д-р Василь Вереш, секретар Комітету 200 і 100-річчя, вручив плакат маестрові Василеві Авраменку, вказуючи на його величезні заслуги не тільки в ділянці поширення українського народного танцювального мистецтва по цілій Америці і Канаді, але також в ділянці продукції фільмів та записання американського свту з українською культурою в загальному.

Маестро Авраменко, прийнявши плакат заслуги, заявив, що Комітет тим плакатом вшановує не його, а український народ.

Д-р Володимир Савчак, голова КОУАО, вручив плакат заслуги п-і Івані Бенцаль, зазначаючи, що вона 40 років тому почала свою суспільно-громадську працю в Союзі Українок Америки, а відтак продовжувала її також в інших організаціях, як З'єднаному Українському Американському Допомоговому

Комітеті (ЗУАДК), Об'єднаному Комітеті Нью Йорку тощо і далі працює на національній ниві.

П-і Бенцаль п. дякувала за нагороду, заявляючи, що вона її не сподівалася і скасувала, що далі працюватиме для української громади.

Д-р Іван Фліс, голова Комітету, накреслив віддану діяльність проф. Теодора Онуфріка, довголітнього диригента хору церкви св. Юра, який з уваги на поганий стан здоров'я не міг прибути на бенкет особисто, щоб одержати плакат. Д-р Фліс підкреслює, що протягом 40 років проф. Онуфрік не тільки вшпелляв у хористів любов до нашої церковної музики, але рівнож любов до української пісні взагалі та до всіх ділянок української культури.

Пані Марія Душник, заступниця голови Комітету та заступниця головного представника УНСОУ, передала плакат заслуги для п-і Катерини Пелешок, вказуючи на факт, що п-і Пелешок була основоположницею 1-го Відділу СУА і головою цього Відділу протягом 21 року, як рівнож однією із основоположниць ЗУАДКУ і заступницею голови цієї організації, яка так багато допомогла українським скитальцям і далі допомагає емігрантам з України. П-і Пелешок дала почин традиційним вже „Вшануванням вечорниць“, причинилася до набуття власного дому СУА, працювала в УККА та Об'єднаному Комітеті Нью Йорку та виявляла і далі виявляє діяльність в різних ділянках нашого організованого життя.

Приймаючи плакат, п-і К. Пелешок заявила, що працювала і працює з любов'ю до українського народу та що цей плакат завжди пригадуватиме їй пройдені життєві шляхи і працю.

Тоді д-р Олександр Соколюшин, член Комітету 200 і 100-річчя, розказав про заслуги 5-го піонера, який одержує плакат заслуги, про Мірона Сурмача, старшого, зосереджуючи увагу на діяльності п. Сурмача в організуванні громадського життя, в поширенні української книжки, українських платівок та на видавничій діяльності цього видатного українця-піонера. Мірона Сурмача вже раніше вшанували УНСОУ і пластунки відзначили його заслуги для нашої громади — сказав д-р Соколюшин — описуючи відтак довголітню діяльність цього любителя української книжки.

Сам Мірон Сурмач подякував Комітетові і прийнявши нагороду та зокрема висловив радість з факту, що на цьому бенкеті була присутня майже ціла його родина.

Відтак промовляв Посп Лисогір, головний представник УНСОУ та голова Українського Крайового Комітету 200-річчя Американської Незалежності і 100-річчя Українського поселення в ЗСА. Він погратулював ньюйоркському Комітетові, зазначаючи, що відзначування цих двох річниць в Нью-Йорку проходить величаво і здо були належну оцінку в американській пресі та телебаченні. Ці імпрези познайомили наших співгромадян з нашою

культурою та нашими талантами. Як це зробили також наші імпрези в інших містах ЗСА протягом минулого року — сказав П. Лисогір, згадуючи, що протягом кінця цього тижня в Бочі, Геррі Полчі, Стефанії Прончик, Дарії Степаняк, д-р Олександр Соколюшин, інж. Тарас Гіряк і Марія Кадилік.

Відтак були висвітлені фільми з триденного „Українського Фестивалю-Ярмарку“, який відбувся в Нью-Йорку в травні ц.р. Фільми були зроблені Ярославом Кулиничем і Андрієм Маланом.

Опісля Комітет 200 і 100-річчя вручив понад 70 грамот заслуги для різних організацій, наших шкіл, мистецьких ансамблів, солістів-співаків, декламаторів, молодеських організацій та багатьох індивідуальних осіб, які причинилися до успішного переведення всіх імпрез протягом цього року. Щоденник „Свобода“ та „Український Тиждень“ були між нагородженими, одержуючи призначення за інформувати публіку перед імпрезами та за звітування із самих імпрез.

Д-р Іван Фліс поінформовав, що Комітет одержав кілька грамот заслуги від уряду міста Нью-Йорку, які підписав посадинок Абрагам Бім, як призначення за всі імпрези, зорганізовані Комітетом.

На закінчення бенкету д-р Фліс подякував всім за участь у ньому та за співпрацю протягом цього року.

Відзначаючи тих, що трудилися для успіху влаштовуваних імпрез, згадані і редакторів „Свободи“ та „Українського Тижденя“. На фото (зліва): ред. Василь Терешковець, ред. Володимир Левенець і ред. Ігор Длібога.

На березі Дністра знайдено римські монети

Київська „Радянська Україна“ інформувала, що нумізматична колекція Одеського археологічного музею АН УРСР збагатилася тридцятьма бронзовими монетами римського часу. Їх знайдено під час розкопок на березі Дністрового лиману, де колись було античне місто Тіра. Одна з цих монет відрізняється від інших — це та, яку випустив у першій половині I сторіччя нашої ери імператор Клавдій. На лицьовому боці — портрет імпера-

тора, на другому — зображення божества Спес — сими вол доброчинності владаря. Монета має чотири надкарбики — знаки у вигляді літер латинської азбуки, хлібного колоска, міста Тіри. Ці знаки свідчать про велику економічну і політичну роль античного міста, бож воно хоча і входило до складу римської імперії і вважалася цитаделлю римських легіонів, користувалося правами автономії вже в першому столітті нашої ери.

Замість квітін на моглили по

св. п. Марії Велигорської

складасмо 25.00 доларів

на Наукове Товариство ім. Т. Шевченка в Сарселі.

Д-р Микола і Ірина ГНАТЧУК

Увага!

Детройт, Мич.
і околиці!

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ „ЧЕРНИКА“

В залі: „The Amber House“ — 9 mi. & Van Dyke, Warren

31-го грудня 1976 року

год. 9:00 веч.

РЕЗЕРВУВАННЯ МІСЦЬ —

Tel.: 892-9808

В АВСТРАЛІЇ ВІДБУВСЯ...

(Продовження зі стор. 1-01)

д-р Барановський, — в Україні вже існує велика верства професійних колег, біля 150 тисяч студентів медичних професій. Але медична наука і наші колеги на батьківщині не можуть говорити на повний голос, немає фахової літератури в українській мові, рідного назвництва. Це намагання окупанта зробити з нас націю гречкосіїв, приховати українські професійні академічні сили і наукові авторитети. І саме, нашим завданням є виповнити цю прогалину і говорити в імені тих, які не мають змоги.

Другим доповідав д-р Б. Шехович про "Потребу створення Українського Лікарського Товариства в Австралії". Доповідач подав картину наших початкових років поселення і спроможності виробити фахові професійні сили. Ці початкові роки не були спрjemливими. Шойно з приходом молодшого покоління, з місцевими академічними кваліфікаціями, на зріла повністю потреба створення рідного професійного товариства, яке мало б за завдання не тільки флеквати академічний рівень свого членства, професійну етику і мораль, але бути також громадсько активним. Особливий наголос доповідач поставив, що з форуму "Лікарського Товариства можна успішно протестувати проти зловживань такою шкідливою професією, як медицина, в СССР та апелювати в цьому відношенні до Медичної Асоціації Австралії чи навіть урядових кругів.

Третім доповідав д-р А. Хрестовський про працю з розвитком Лікарського Т-ва в Америці. Воно об'єднує біля 1000 членів Америки і Канади. Товариство плкає академічний поєз сторіччя науковим конференціями та конвенціями, на яких доповідачами є українські лікарі, що відзначаються вже міжнародною славою і мають університетський статус. Товариство публікує квартальник "Лікарський Вісник", що являється єдиною професійною публікацією українською мовою в цілому світі. УАЛТП є активним в громадському секторі, є в системі УККА і, як професійна установа, необтяжає на вузько-груповою платформі, має відгук забираючи об'єктивне голос у всіх важливих актуальних громадських питаннях. Товариство є відоме з поважних доцятій, понад два і пів мільйона доларів, на культурні, наукові, громадські чи церковні цілі. УАЛТП широко розгорнуло оборонну акцію давніше за П'юмца, тепер за П'юмца та інших українських ув'язнених патріотів.

До актуальної праці

В одному питанні не було жадної дискусії: це потреба створення Українського Лікарського Товариства в Австралії. Запропонований внесок прийнято одностайно, з малими поправками статут і основні дискусії над планами праці в майбутньому.

Заплановано відбутися першу наукову конференцію в жовтні 1977 р., з нагоди наступних з'їздів відбувати зустрічі з ширшим громадянством з доповідями на здоровельні теми, використовувати пресу і радіо аудію для популярних гутірок про здоров'я і подібні теми з професій об'єднаних в Товаристві. Важливою справою є фахова порада та консультація в справах суспільної опіки та харитативної, як проблема домів для старших, соціальне забезпечення, медібені і тп.

Належить згадати про гарний жетт голови УЛТПА, д-ра Хрестовського, який від імені УЛТПА зробив "подарунок" австралійським колегам і кожний член Товариства одержує перший рік даром "Лікарський Вісник".

Вибір керівних органів УЛТА

Після десятихвилинної перерви, яку зарядив пресдиректор д-р Ваврик, з'їздові пред-

ложено листу кандидатів до керівних органів Українського Лікарського Товариства Австралії, яких обрано одностайно.

Управа: голова — д-р Шехович, члени — д-р Барановський, д-р Дубик, д-р Ковальчук, д-р Гарасимів і мгр Німців.

Контрольна Комісія: голова — д-р Томашек; члени — д-р Коцюмбас, панна мгр Цибуляк.

Суд: голова — д-р Ваврик; члени — д-р Кривоноз, д-р Микитович.

За статуту членами Товариства можуть бути: лікарі, ветеринари, дентисти (бо всі вони являються лікарями у своїх ділянках) та фармацевти і біологи, що є близько пов'язані з медичною професією.

Схвалено 50 дол. вписового та 50 дол. річно членську вкладку і по 10 дол. вписового та членську вкладку від пенсіонерів. Це значало, що ідеться про активних, не-активних членів, але в Товаристві вони мають однакові активні і пасивні права, забезпечені статуту.

Пороблено вже наступні заходи, що ініціаторами Товариства, для легального оформлення Товариства і цю справу реферували молодий правник мгр Бовк. Схвалено потрібні на це фінанси і дооручено завершити легальне оформлення.

Розважача частина

На закінчення першого дня нарад, ввечері в суботу, в залі Народного Дому відбувся бенкет для учасників і запрошених гостей та представників організації.

Віштерт вивішена зала (180 осіб) була доказом живого зацікавлення та підтримки громадянства. Бенкетом проводив Б. Подольний, забавляючи присутніх дотепами з медичної професії.

Головним промовцем, на запрошення Ініціативної Групи, був інж. М. Волох, який у своєму слові вказав на ці основні моменти, що мали б лягти в діяльність Лікарського Товариства, не тільки як професійної установи, але і громадської. Питомо вала, за природою такого товариства, куди більше, чим інших суспільно-громадських товариств в нашій широкій громаді.

Мистецьку частину ввечері заповнили сольовими виступами, а згодом дуєт відомі наші мистці маестро Василь Матіяш і п-і Таїса Тарас.

Дуже вродливим і зворушливим був момент, коли наші мистці В. Матіяш і Т. Тарас започаткували на сцені "Гавдемус ігітут", а ціла зала встала з місць прилучилася до загального співу. Дехто зі "старої школи" виструнчено співав цей академічний гимн і думками йшов до давніх юних днів, як перед очима відроджувалися давні картини, переживання, професори в тогах і мурі "Альма матер". І хоча цей колишній колорит відмінний від теперішнього стилю студії, то молоді колеги, немов вчули цей настрій, і на залі заникла різниця поколінь і всіх об'єднало щось близьке, тепле, споріднене.

Можливості

Новоназване професійне товариство має всі можливості здорового існування. Найважливіше, що зродився ентузіазм. Відповідальні органи Товариства мають це використувати вже від першого дня, розгорнути якнайширшу акцію по стеїтам для всецілого організаційного формування членства.

Велика присутність молодих колег — це найкраща запорука майбутнього. Існування Українського Лікарського Товариства в Австралії є тим більш вагоме, що це є на дорозі до створення Світового Товариства, членом якого мало б бути і Австралія.

Таким чином, наші професіонали сповняють важливий обов'язок перед українською спільнотою в Австралії і широким українським громадою у вільному світі.

В десяти роковини смерті ел. п. Маркіяна Охримовича

Десять років тому, сл.п. Маркіян Охримович, колишній, незабутній і довголітній голова Суспільної Служби Українців Канади, Відділ Торонто, відійшов у вічність. У пам'яті української громади Торонто й Вінніпегу, а зокрема цих, що з Маркіяном Охримовичем співпрацювали, залишилася живою його незламна постать.

Маркіян Охримович походив з великого роду Охримовичів, розгалуженого, спорідненого й посвяченого з іншими давнішими українськими родами: Долішних, Залізничних, Лопатинських, Мацішинських, Петрушевичів, Теодоровичів. Всі Охримовичі служили в різних спеціальностях української народної справи як священники, доцентів, адвокатів-захисників своїх братів перед ворогами-гнобителями, державні діячі та члени підпілля. Більшість з них, а між ними і Маркіян Охримович, колишній член ОУН, зазнали переслідувань і мук.

Як один з близьких співробітників, бачу його образ, наче б це було зовсім недавно. Його передчасне загибання, неспокійні очі та спокійна й приваблива особистість очаровували кожного, хто з ним зустрічався, його знав чи ні, працював. Покійний був людинаю справжньої доброти, тої культурної й небудівного такту. Тож недиво, що з такими прикметами серця й духа, закінчивши студії суспільної праці в Манітобському університеті, він привселю себе праці для мейшого брата, — діяльні, змірно важливі у громадському житті. Його здоровий та вмілий провід допоміг розвинути малій установі у поважну організацію, що міцніла й росла з кожним роком. Він почав шораз більше ставити Суспільну Службу на професійній рейки. За його сміливим починком куплено власну домівку при вул. Ветістр, Торонто, і праця розгорталася шораз ширше, охоплюючи нові ділянки служби українській громаді.

Усі ми, що співпрацювали з Покійним, пригадуємо собі, як важко було роздобути грошові фонди, без яких Суспільна Служба не могла б існувати. Маркіян Охримович подвоювався і потроювався, не зважаючи на підірване здоров'я, та після незвичайно енергійної й висилоючої підготовки організував річну збірку "Тег Дей" на вулицях міста Торонто, що стала далішим необхідним джерелом прибутку до сьогоднішнього дня.

Юрій М. Терещук

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГолошення Святотних ПОБАЖАНЬ У "СВОБОДІ"

Адміністрація "СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році, призначить окремі палати збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святотних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГолошення:

1 цаль через 1 ппальту	\$ 4.00
1 цаль через 2 ппальти	6.00
2 цалі через 2 ппальти	10.00
3 цалі через 2 ппальти	15.00
4 цалі через 2 ппальти	20.00
5 цалів через 2 ппальти	25.00
6 цалів через 2 ппальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загальна Громадянська використання цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдаліших закутках світу, куди наваж чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж "СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святотного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

ОГолошення ПРИЙМАЄТЬСЯ

за новим стилем до 15-го ГРУДНЯ 1976 року за старим стилем до 30-го ГРУДНЯ 1976 року

При замовленні, ПРОШУ ЗАНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надішлють свої замовлення.

Зголошення святотних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"Svoboda"

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

СЕНАТОР ЮЗІК ОБРАННИ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

денти, як Солженіцини, Сахаров, Літвінов, Мороз, Амальрик та інші передкають розпад совєтської імперії. Вони закликають демократичні держави, щоб скріпили свою оборонну силу та допомагали дисидентам в їхніх змаганнях за здобуття людських прав та за самовизначення народів, поневолених у Совєтському Союзі.

З нагоди 60-ї річниці Жовтєвської революції, совєтський режим в наступному році розпочне широку

закросну пропаганду, щоб вихвалити "блага" совєтського комунізму — сказав сенатор Юзик. Він заявив, що держави НАТО мусять протидіяти шляхом освіти, яка скріпить політичні переконання та демократичний дух їхніх народів.

Учасники Пленарної сесії Асамблеї НАТО гриміли опесками вітали промову сенатора Юзика — пишє офіційне пресове повідомлення канадського Сенату.

Дуже добрий концерт

Український хор "Дніпро" в Мінеаполісі, Мін., під керівництвом чудового диригента Миколи Бриня, виступав, на жаль, не часто! Нарешті, 24-го жовтня відбувся довгожданий осінній концерт в гарній залі публічної бібліотеки.

Програма була широка і різноманітна: твори і класичних і сучасних українських композиторів: М. Лисенка, О. Кошиця, Кос-Анатольського, П. Майбороди, І. Шамо, Г. Кітасого та ін. Слід згадати і твори європейських композиторів: Гуно і Дж. Пуччіні.

Хор має добрих солістів: сопрано — Кіра Цареградська і баритон — Мих. Даниленко. Особливо сильні в хорі сопрани.

Були три відділи: перший — українська народна пісня, другий — сольові виступи, третій — українська пісня.

Шкало і важливо, що в цьому відділі був складений якийсь репертуар: "Ой, під каліною", обр. В. Суржі, "Ой, на горі та високий", обр. А. Авдієвського, "Степом, степом": А. Пашкевича (сольово Кіра Цареградської), "Весняний шум, обр. А. Авдієвського.

Був гостинний виступ солістки (контральто) — Лідії Меєк (за нац. — естонка). На тлі хору пісня: "Та підуй, підуй" — закарпатська народна пісня, обр. І. Мартона.

Хор має чітку дикцію і знає свої масштаби — від ніжного піанісімо (як у пісні "Лелеченьки"), до могутнього форте: "Україно, любов моя!" муз. І. Шамо (сольово М. Даниленка), "Засяло сонце золоте" — І. Недільський (супровід для фортепіано К. К. Цареградської), і особливо "Під шумом марса".

Гаврило Гордієнко: "ПІД ШУМОМ МАРСА" Спогади. Том I. Філадельфія, 1976. Ст. 368, в тому 36 сторінок фотографій. Книга в мистецькій оправі з золотим друком. Книга видана люксово, надається для дарунків. Ціна \$ 20.00 доларів. Набувати її можна лиш: в автора: 6. Nordenskiöld 577 Geneva Avenue, Philadelphia, Pa. 19120

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ

на СВ. МИКОЛАЯ і під ЯЛИНКУ

Студійна (Колеждова) Грамота УНСОЮЗУ

ЯКА ЗАПЕВНІТЬ ВАШІМ ДІТЯМ І ВУКАМ ВИСОКІ СТУДІЇ, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ІМ ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО І УСПІШНОГО ЖИТТЯ.

По інформації в справі коледжового забезпечення просимо звертатися до місцевих секретарів УНСОЮЗУ, або до Головної Канцелярії на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Виглядає, що я нахожусь в такій самій ситуації, як цей воєн... без води, без харчів і посередній пустелі...

Маю наповнену самоцітніми скриньку, яка є для мене задовгою скаром, але та...

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 16-ГО ГРУДНЯ 1976 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор Січ 371 Відд. о год. 7-й веч в залі УНДому в Ірвінґтоні. Проситесь чл. вирішити загалі вкладки. — Стефанія Стаці, гол. Вол. Шпирко заст. гол. Деса Назарук кас., Ю. Баранок, фін. секр.

НЕДІЛЯ, 12-ГО ГРУДНЯ 1976 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Дж. Збори С-ва Пресв. Богородиці 36 Відд. о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі при 292 Гадсон Авеню. Проситесь чл. прийти на збори та вирішити належні вкладки. — Стефанія Стаці, гол. Параска Демі-

НЕДІЛЯ, 12-ГО ГРУДНЯ 1976 р.

ДЕТРОЙТ, Міч. Річні загальні збори Т-ва ім. геть. Ів. Мазепи 183-й Відд. о год. 1:30 по пол. в залі УНДому. На порядку нарад: звіти та вибір Управи. Збори відбудуться без огляду на числє привних, на годину пізніше, коли на час не прибуде відповідне число членів. — Управа Відділу.

НЕДІЛЯ, 12-ГО ГРУДНЯ 1976 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр.-Амер. Клубі. На порядку дня: вибір управи на 1976 р. Проситесь чл. прийти на збори та вирішити загалі вкладки. — П. Дзюба, гол. М. Лилак, кас. В. Попович, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації "Свободи"

ПОВІДОМЛЯМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОВИ.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГолошень

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

Український Католицький Цвинтар СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел. (914) 476-0764 Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery 25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Народний Союз UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

ПАНОВЕ: Прошу вислати інформації про забезпечення:

Ім'я і прізвище _____

Адреса _____

Місто _____ Стейт _____ Зип код _____

МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ: _____

день _____ місяць _____ рік _____

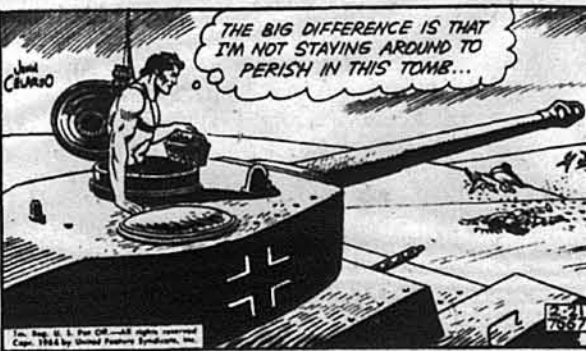
ТАРЗАН, Ч. 7667 — Тарзан міркує

Виглядає, що я нахожусь в такій самій ситуації, як цей воєн... без води, без харчів і посередній пустелі...

Маю наповнену самоцітніми скриньку, яка є для мене задовгою скаром, але та...

кож не можу залишити її... Однак, різниця між мною та цим воєном така, що я не залишаюся тут, щоб опісля згинуть в цій залізній домоні...